

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoE/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117218462
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7117218462.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej v exekučnej veci oprávneného CP Inkaso s.r.o. so sídlom v Prahe na Opletalovej ulici č. 1603/57 IČO: 29 027 241 právne zastúpeného Mgr. Petrom Starinským advokátom so sídlom v Bratislave na Panenskej ulici č. 13 IČO: 42 179 769 proti povinnému A. B. nar. XX.X.XXXX prihlásenému k trvalému pobytu v C. vedenej u súdneho exekútora JUDr. Pavla Crkoňa so sídlom Exekútorského úradu v Trenčíne na Jesenského ulici č. 7713 IČO: 11 935 391 pod sp. zn. EX 385/2017 o vymoženie 70.535,47 Kč s príslušenstvom o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice I) č.k. 20Er/4969/2017 – 51 zo 16.11.2022 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom na vykonanie exekúcie z 31.3.2017 sa oprávnený domáhal, aby súdny exekútor vymohol od povinného 70.535,47 CZK, úrok z úveru zo sumy 70.535,47 CZK vo výške 14,32 % ročne od 26.5.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 70.535,47 CZK vo výške 10 % ročne od 26.5.2012 do zaplatenia, sumu 576,-CZK s úrokom z omeškania 9 % ročne od 26.5.2010 do zaplatenia a úrok z omeškania z nesplatených splátok do splatnosti úveru 206,46 CZK a trovy konania 404,68 € na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice I) z 18.4.2013 pod č.k. 15C/231/2012-58. Dňa 30.6.2017 súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie citoval ust. § 243h ods. 1, § 44 ods. 2, § 37 ods. 1, 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení. Poukázal na to, že z výpisu s obchodného registra vedeného Mestským súdom v Prahe Oddiel: C, vložka 161028 z časti ostatné skutočnosti vyplýva, že na spoločnosť CP Inkaso s.r.o. so sídlom Praha 4, Hvězdova 1716/2, PSČ 14078, IČ 290 27 241, zapísanej v obchodnom registri vedeného Mestským súdom Praha, oddiel C, vložka 161028, ako na spoločnosť nástupnícku prešlo v dôsledku vnútroštátnej fúzie zlúčenie imania zanikajúcej spoločnosti Alfa Inkaso s.r.o. so sídlom Hvězdova 1716/2b, Nusle, 140 00 Praha 4, ktorá je zapísaná v obchodnom registri vedenom Mestským súdom v Prahe, oddiel C, vložka 162949, IČO 290 50 910. V exekučnom titule je právny predchodca oprávneného označený Alfa Inkaso s.r.o. Hvězdova 1716/2B, Praha 4, Nusle, Česká republika, IČO: 295 50 910. Súd vyzval na opravu v záhlaví exekučného titulu : IČO právneho predchodcu oprávneného. Oprávnený opravu exekučného titulu do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie nepredložil. Súd prvej inštancie preskúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom, ako aj so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a zistil, že IČO právneho predchodcu oprávneného v exekučnom titule nesúhlasí s obchodným registrom vedeným Mestským súdom v Prahe oddiel C, vložka 161028, čo je v rozpore so zákonom, a preto v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku rozhodol tak, ako je uvedené vyššie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a v konaní o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, po oprave exekučného titulu podľa § 224 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, pokračovať. Oprávnený odvolanie podal z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie EX 385/2017 bola zamietnutá z dôvodu nesprávne uvedeného IČO právneho predchodcu oprávneného na exekučnom titule. Predmetná chyba je chybou v písaní, ktorú mal súd prvej inštancie postupom podľa § 224 CSP kedykoľvek aj bez návrhu opraviť. S ohľadom na skutočnosť, že celé konanie sp.zn. 15C/231/2012 bolo vedené žalobcom Alfa Inkaso s.r.o. so správne uvedeným IČO 290 50 910, kde správne IČO figurovalo v návrhu na vydanie platobného rozkazu z 27.6.2012, v platobnom rozkaze sp.zn. 36Ro/344/2012 zo 6.8.2012, uznesení o zrušení platobného rozkazu z 19.9.2012, ako aj ďalších podaniach navrhovateľa, je zrejmé, že nesprávne uvedené IČO 295 50 910 na uvedenom exekučnom titule, bolo chybou v písaní pri vyhotovovaní samotného rozsudku, a teda chybou ktorú mal súd prvej inštancie opraviť aj bez návrhu a vydať opravné uznesenie zvlášť v situácii, ak je ten istý súd zároveň aj súdom, ktorý rozhoduje o udelení poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený, resp. jeho právny predchodca vždy v konaniach súvisiacich s povinným preukázal svoju identitu dostatočne na to, aby mu bol zabezpečený spravodlivý proces na ochranu jeho práv a oprávnených nárokov. Súd prvej inštancie mal postupovať podľa § 161 ods. 3 CSP, ktorý ustanovuje, že ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Prítom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví. Nedostatok procesnej podmienky, t.j. chyba v písaní, ktorá vznikla pri vyhotovovaní rozsudku súdu prvej inštancie v konaní 15C/231/2012, ktorý je exekučným titulom v tejto veci, je odstrániteľnou procesnou podmienkou, ktorú môže súd prvej inštancie kedykoľvek odstrániť opravou, a teda nie je dôvodom na vydanie rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Z dôvodu právnej istoty zároveň oprávnený priložil návrh na opravu vydaného exekučného titulu.

3. K podanému odvolaniu podal vyjadrenie súdny exekútor. Uviedol, že exekučné konanie začalo dňa 31.3.2017 doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie pre vymoženie istiny 70.535,47 CZK s príslušenstvom a istiny 576,-CZK s príslušenstvom. Súdny exekútor požiadal súd prvej inštancie o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie zaslal súdnemu exekútorovi dňa 24.7.2017 výzvu na predloženie opravy exekučného titulu v časti IČO právneho predchodcu oprávneného a vyjadrenia oprávneného k vymáhanému nároku v časti uplatnených úrokov a úrokov z omeškania v lehote 15 dní od doručenia. Súdny exekútor doručil oprávnenému výzvu v zmysle žiadosti súdu prvej inštancie dňa 7.8.2017. Výzva obsahovala aj poučenie podľa § 40 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017. Na výzvu súdneho exekútora oprávnený nereagoval. Dňa 11.9.2017 vydal súd prvej inštancie uznesenie, ktorým žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti plynúceho príslušenstva s poukazom na ust. § 61b ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2017. V nadväznosti na právoplatné uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v časti plynúceho príslušenstva vydal dňa 2.11.2017 súd prvej inštancie v zmysle ust. § 44 ods. 4 Exekučného poriadku uznesenie o zastavení exekučného konania v predmetnej časti, voči ktorému zákon odvolanie neprípúšťa. Proti uzneseniu o zastavení exekučného konania v časti plynúceho príslušenstva vydanému súdnym úradníkom podal oprávnený sťažnosť, ktorá bola posúdená ako odvolanie (napriek jeho neprípustnosti) a o ktorej rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 17CoE/246/2018 z 30.5.2019 tak, že uznesenie o zastavení exekučného konania v časti plynúceho príslušenstva zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v časti plynúceho príslušenstva, voči ktorému nebol podaný opravný prostriedok, prítom zostalo v platnosti. Následne vydal súd prvej inštancie napadnuté uznesenie, ktorým žiadosť o udelenie poverenia v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že oprávnený nepredložil opravu exekučného titulu v časti IČO právneho predchodcu oprávneného. Súdny exekútor sa stotožňuje s názorom oprávneného prezentovaným v jeho odvolaní, že uvedený nedostatok exekučného titulu (súdom spôsobená chyba v písaní) nepredstavuje takú prekážku, pre ktorú by nebolo možné v exekučnom konaní pokračovať. Súd mohol a mal túto chybu opraviť aj ex offo, keď dospel k jej zisteniu. Nebolo nevyhnutné žiadať súdneho exekútora, aby vyzýval oprávneného na zabezpečenie opravy rozhodnutia súdu. Na základe uvedeného súdny exekútor navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, príp. aby vo veci sám rozhodol. V prípade vrátenia veci súdu prvej inštancie žiadal, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať, a to predovšetkým s

ohľadom na už právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v časti plynúcich úrokov a kasačnú záväznosť predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu vydaného v tejto veci.

4. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

6. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

11. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

12. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Z obsahu exekučného spisu odvolací súd zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 31.3.2017 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice I) spis. zn. 15C/231/2012 z 18.4.2013 (vykonateľný dňa 27.6.2013), na základe ktorého bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť právnenmu predchodcovi oprávneného sumu 70.535,47 CZK, úrok z úveru vo výške 14,32 % ročne od 26.5.2010 do zaplataenia, úrok z omeškania zo sumy 70.535,47 CZK vo výške 10 % ročne od 26.5.2012 do zaplataenia, sumu 576,-CZK s úrokom z omeškania 9 % ročne od 26.5.2010 do zaplataenia a úrok z omeškania z nesplatených splátok do splatnosti úveru 206,46 CZK a trovy konania 404,68 €. Uznesením č. k. 20Er/4969/2017-19 z 11.9.2017 súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol v časti úrok z úveru zo sumy 70.535,47 CZK vo výške 14,32 % ročne od 26.5.2010 do zaplataenia, úrok z omeškania zo 70.535,47 CZK vo výške 10 % ročne od 26.5.2010 do zaplataenia, úrok z omeškania z 576,-CZK vo výške 9 % ročne od 26.5.2010 do zaplataenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2017. Následne súd prvej inštancie postupom v zmysle § 44 ods. 4 Exekučného poriadku uznesením č.k. 20Er/4969/2017-25 z 2.11.2017 zastavil exekučné konanie v časti úrok z úveru zo sumy 70.535,47 CZK vo výške 14,32 % ročne od 26.5.2010 do zaplataenia, úrok z omeškania zo 70.535,47 CZK vo výške 10 % ročne od 26.5.2010 do zaplataenia, úrok z omeškania z 576,-CZ vo výške 9 % ročne od 26.5.2010 do zaplataenia. Následne Krajský súd v Košiciach uznesením z 30.5.2019 č.k. 17CoE/246/2018-42 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekučného konania a vec mu vrátil na ďalšie konania a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že v čase vydania napadnutého uznesenia exekučného súdu Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. PL. ÚS 6/2016-10 z 1.6.2016 na neverejnom zasadnutí pléna predbežne prerokoval návrh Okresného súdu

Dunajská Streda na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 61b ods. 3 a § 243c ods.1 v časti slov „§ 61b ods. 3 a „ Exekučného poriadku v znení zákona č. 106/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, že návrh Okresného súdu Dunajská Streda prijal na ďalšie konanie. Na Ústavnom súde SR prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie exekučného súdu. Súd vždy keď zistí, že ustanovenie zákona, ktoré má aplikovať na prejednávajúcu vec je v rozpore s Ústavou SR je povinný prerušiť konanie podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy SR a podať návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1 Ústavy SR, pričom v tomto prípade tak urobil Okresný súd Dunajská Streda. Keďže už iný súd postupoval podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy SR a obrátil sa na ÚSSR s návrhom na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR výnimočne postačí, ak exekučný súd preruší konanie podľa ust. § 164 CSP, konanie preruší do skončenia veci vedenej na Ústavnom súde SR vedenom pod sp.zn. PL. ÚS 6/2016. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom uznesením č. k. 20Er/4969/2017-51 zo 16.11.2022 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, a to z dôvodu, že exekučný titul, ktorým je rozsudok Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice I) sp.zn. 15C/231/2012 z 18.4.2013 obsahuje chybné IČO právneho predchodcu oprávneného.

14. Exekučné konanie sa začína na návrh (§ 36 ods. 1 EP). Z návrhu na vykonanie exekúcie musí byť zjavné, ktorému exekútorovi je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný. Okrem toho návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne bydlisko zástupcov, údaj o štátnom občianstve, ak je účastníkom fyzická osoba, názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, pokiaľ je pridelené, ak je účastníkom právnická osoba, a presné označenie exekučného titulu, vymedzenie vymáhaného nároku, prípadne označenie dôkazov, ktorých sa oprávnený dovoľáva (§ 39 ods. 1 EP). Exekútor vyzve toho, kto podal návrh, aby nesprávny, neúplný alebo nezrozumiteľný návrh opravil alebo doplnil v lehote, ktorú určí a ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní. Poučí ho aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie urobiť (§ 40 ods. 1 EP).

15. V zmysle § 44 ods. 2 EP je povinnosťou súdu (okrem výnimky uvedenej v tomto ustanovení) preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd pri postupe podľa tohto ustanovenia nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd tento rozpor zistí, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Exekúcia môže byť nariadená iba na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej (R 58/1997).

16. Pri postupe podľa § 44 ods. 2 EP, súd skúma aj to, či návrh na vykonanie exekúcie má zákonom stanovené náležitosti, medziiným tiež to, či je dostatočne určitý. Otázkou, či je návrh na vykonanie exekúcie v potrebnej miere určitý, rieši exekučný súd (§ 44 ods. 1 EP) so zreteľom na všetky okolnosti vyplývajúce zo spisu. O neurčitý návrh ide v prípade návrhu, ktorý v porovnaní s inými listinami založenými do spisu vykazuje rozpory a neumožňuje presnú identifikáciu. Pokiaľ je podaný neurčitý návrh na vykonanie exekúcie, možno v exekučnom konaní pokračovať až po odstránení jeho neurčitosti. Z hľadiska materiálneho je rozhodnutie alebo iný titul vykonateľný len vtedy, ak obsahuje presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia a presne stanovenú lehotu na plnenie.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca oprávneného v exekučnom titule - rozsudku Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice I) sp.zn. 15C/231/2012 z 18.4.2013, je označený ako spoločnosť Alfa Inkaso s.r.o. so sídlom Hvězdova 1716/2b Praha 4 Nusle Česká republika, avšak IČO právneho predchodcu oprávneného sa uviedlo nesprávne, a to IČO 295 50 910. Správne malo byť uvedené IČO 290 50 910.

18. Odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, ktorý žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol z dôvodu nesprávneho uvedenia identifikačného čísla právneho predchodcu oprávneného v samotnom exekučnom titule z 18.4.2013.

19. Pokiaľ ide o označenie oprávneného, právnická osoba sa ako účastník súdneho konania označuje uvedením názvu alebo obchodného mena, sídla a identifikačného čísla, ak je pridelené (§ 133 ods.

2 CSP). Ak ide o právnickú osobu, ktorá sa zapisuje do obchodného registra, súčasťou obchodného mena právnickej osoby okrem jej názvu i dodatok označujúci jej právnu formu (§ 9 ods. 2 Obchodného zákonníka).

20. Označenie právneho predchodcu oprávneného v rozsudku Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice I) č.k. 15C/231/2012-58 z 18.4.2013 (exekučný titul) obsahovalo presné obchodné meno, právnu formu a sídlo právneho predchodcu oprávneného, avšak nesprávne uvedené IČO. V návrhu na vykonanie exekúcie z 31.3.2017, bolo IČO právneho predchodcu oprávneného uvedené správne.

21. Napriek tejto vade, ktorá v konaní nebola odstránená, nevznikajú pochybnosti, že subjekt, ktorému bola exekučným titulom priznané právo, je totožný s právnym predchodcom oprávneného označeným v návrhu na vykonanie exekúcie a je vylúčená akákoľvek možnosť jeho objektívnej zámény s inými osobami. Zo samotnej skutočnosti, že v exekučnom titule nebolo uvedené identifikačné číslo právneho predchodcu oprávneného správne, nevyplýva, že by vznikli pochybnosti o jeho identifikácii

22. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/91/2012 z 28.6.2012, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že ak súd označí v rozhodnutí účastníkov spôsobom nezodpovedajúcim tomu, ako sa účastníci v občianskom súdom konaní presne označujú (§ 79 ods. 1 - veta druhá O.s.p.), nie je to na ujmu vykonateľnosti, ak je možné z neho bez pochybností vyvodiť, komu bola uložená povinnosť.

23. Ak preto súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol z dôvodu nesprávneho uvedenia identifikačného čísla právneho predchodcu oprávneného (aj keď s nesprávnym označením identifikačného čísla organizácie, je osoba právneho predchodcu oprávneného nepochybná), poruší tým právo účastníka na spravodlivý proces, lebo mu odoprie právo na výkon vykonateľného rozhodnutia.

24. Záverom odvolací súd obiter dictum uvádza, že Ústavný súd SR nálezom spis. zn. PL. ÚS 6/2016 z 30.1.2019 rozhodol vo veci návrhu Okresného súdu Dunajská Streda na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 61b ods. 3 a § 243c ods. 1 v časti slov „§ 61b ods. 3“ a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení zákona č. 106/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. OZ v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, že 1.Ustanovenie § 61b ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení zákona č. 106/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon OZ v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov nie je v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vo zvyšnej časti návrhu Okresného súdu Dunajská Streda nevyhovet.

25. Z odôvodnenia tohto nálezu vyplýva, že napadnuté ustanovenie § 61b ods. 3 Exekučného poriadku predstavuje obmedzujúci zásah do vlastníckeho práva oprávneného z exekučného titulu. Zavádza totiž časový limit možnosti doceliť výkon rozhodnutia prikazujúceho peňažné plnenie, a to v časti týkajúcej sa príslušenstva. Nepochybné teda ide o obmedzenie vlastníckeho práva, keďže od istého momentu je exekučný súd ako reprezentant mocenskej garancie vlastníckeho práva povinný vlastníkom žiadanú garanciu tohto hmotného práva odoprieť. Zároveň však ide aj o zásah do základného práva na súdnu ochranu, pretože zúženie realizácie vlastníckeho práva k judikovanej pohľadávke je stelesnené práve v zákonomnom príkaze odoprieť požiadavku na nútený výkon zodpovedajúceho exekučného titulu tvoriacimi integrálnu súčasť základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy. Ústavný súd SR ďalej konštatoval, že napadnutá zákonná norma zakotvená v § 61b ods. 3 Exekučného poriadku síce dlžníka pred nadmerným nárastom príslušenstva peňažnej pohľadávky chráni, ochranný mechanizmus z nej plynúci však zasahuje do základného práva veriteľa vlastníť majetok nadmerne, pretože zakazuje nútený výkon celého príslušenstva peňažnej pohľadávky, teda aj tých jeho častí, ktoré vznikli v dôsledku neplnenia dlhu a súčasne na ich vznik plynutie času nemalo žiaden vplyv. Napadnutá právna norma tak na základnom práve veriteľa vlastníť majetok vyvoláva negatívne právne následky, ktoré nie sú nevyhnutné na ochranu dlžníka pred veriteľskou šikanou. Naopak, prestávajú byť zamerané len na ochranu dlžníka a stávajú sa

prostriedkom represívnej intervencie do vlastníckeho práva veriteľa, ktorý si judikované právo uplatnil síce až po uplynutí určitého času od vzniku exekučného titulu, no urobiť ho mohol predovšetkým pre to, lebo dlžník stále neplní, hoci povinnosť plniť už právom aprobovaná autorita potvrdila záväzným spôsobom. Popísaná neprímeranosť preskúmvanej právnej úpravy ústavne nedovoleným spôsobom zasahuje nielen do základného práva veriteľa vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy) a do jeho práva na pokojné užívanie majetku (čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu), ale vzhľadom na to, že jej obmedzujúca podstata spočíva v zákaze poskytnúť súdnu (exekučnú) ochranu hmotnému právu veriteľa, aj do jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že znenie ustanovenia § 61b ods. 3 Exekučného poriadku účinné v deň vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov už neobsahuje právny predpis, ktorého nesúlad ústavný súd vyslovil, ústavnoprávny účinok podľa cit. čl. 125 ods. 3 ústavy spočívajúci v strate účinnosti predmetného právneho predpisu už nemôže nastať.

27. Vyhlásenie tohto nálezu v Zbierke zákonov súd prvej inštancie zaväzuje nepoužiť ustanovenie § 61b ods. 3 Exekučného poriadku pri rozhodovaní o žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Rovnakú povinnosť má každý exekučný súd aktuálne rozhodujúci vo veci vyžadujúcej si aplikáciu ustanovenia § 61b ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017. V tom spočíva všeobecná záväznosť výroku tohto nálezu.

28. Treba zdôrazniť, že súčasťou spisového materiálu sp.n. 20Er/4969/2017 je už skôr vydané právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 20Er/4969/2017-19 z 11.9.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2017. Týmto uznesením exekučný súd v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol v časti úrok z úveru zo sumy 70.535,47 CZK vo výške 14,32 % ročne od 26.5.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania zo 70.535,47 CZK vo výške 10 % ročne od 26.5.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania z 576,-CZK vo výške 9 % ročne od 26.5.2010 do zaplatenia. Súd prvej inštancie dôvodil tým, že oprávnený nepostupoval v zmysle § 61b ods. 3 Exekučného poriadku a návrh na vykonanie exekúcie podal po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu.

29. Treba podotknúť, že proti takémuto uzneseniu je prípustné odvolanie a po prípadnom nadobudnutí právoplatnosti takéhoto uznesenia exekučný súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví v zmysle § 44 ods. 4 Exekučného poriadku. S ohľadom na skoršie právoplatné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je odvolací súd toho názoru, že v ďalšom konaní treba postupovať v zmysle § 44 ods. 4 Exekučného poriadku a exekučné konanie v časti plynúceho príslušenstva zastaviť.

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu

spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).